(గత సంచిక తరువాయి)

5

జానకి వెళ్లి ఆ వేల్టికి మూడోరోజు.

పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇచ్చినా ఇంతవరకు ఆమె జాడ తెలియలేదు. మిత్రుల బలవంతం మీద నిన్న సాయంత్రం కొన్ని ప్రముఖమైన టి వి చానల్స్ లో జనార్ధన్ తో కలిసి వెళ్లి జానకి వివరాలు, ఫోటో ఇచ్చి ప్రకటన ఇచ్చాడు భాస్కర్. పరువు, ప్రతిష్ట అంటూ కూర్చుంటే ఆవిడ జాడ ఎలా తెలుసుకుంటావు ఏం ఫర్వాలేదు ఇవ్వు అని లీలమ్మ, ఆదినారాయణ కూడా చెప్పడంతో ధైర్యంగా ఇచ్చాడు.

రాత్రి నుంచే ప్రకటన ప్రారంభిస్తాం అని ఛానల్ వాళ్ళు చెప్పారు.. బాగా పొద్దుపోయిందాకా టివి చూస్తూ కూర్చున్నాడు భాస్కర్.. కానీ ఎక్కడా ప్రకటన కనిపించలేదు. అలా టి.వి చూస్తూనే ఎప్పుడో నిద్రపోయాడు.

తెల్లవారి బాగా ఆలస్యంగా లేచాడు. అప్పటికే చరిత, హరి కాలేజ్ లకు వెళ్ళిపోయారు. చరిత లీలమ్మ వచ్చాక కొంచెం తేరుకుంది కానీ తల్లిని తలచుకుని పిచ్చిదానిలా ఏడుస్తూ కూర్చునేది. లీలమ్మ “అమ్మ ఎక్కడికి వెళ్ళదు తప్పకుండ వస్తుంది” అని ధైర్యం చెప్పి కాలేజ్ కి పంపిస్తోంది.

ఆదినారాయణ పైకి గంభీరంగా ఉన్నా లోలోపల విపరీతంగా ఆందోళన పడుతున్నాడు. కూతురు ఈ వయసులో ఇల్లు వదిలి పోడానికి కారణం ఏమి ఉంటుందో ఆయనకీ ఏ మాత్రం అర్ధం కావడంలేదు. పిల్లలతో కాని, భర్తతో కాని, ఆర్ధికంగా కానీ ఇతరత్రా కాని ఎలాంటి సమస్యలు లేవు. అనారోగ్య సమస్యలు లేవు.. మరి ఎందుకు అలా వెళ్ళిపోయింది? బయటికి వెళ్లిన మనిషి ఎటన్నా దారి తప్పి పోయిందా .. ఏదన్నా యాక్సిడెంట్ అయిందా ? ఏం జరిగి ఉంటుంది! ఆమె అదృశ్యంతో ఇల్లంతా తల్లకిందులైంది. పిల్లలు తల్లడిల్లిపోతున్నారు.

భాస్కర్ని చూస్తుంటే అందరికి గుండె తరుక్కుపోతోంది. ఆఫీసుకి వెళ్తున్నాడు, వస్తున్నాడు కానీ మనిషి ఇహలోకంలో లేడు. గడ్డం బాగా పెరిగిపోయి, బాగా జబ్బుపడి లేచిన వాడిలా అయాడు. రాత్రిళ్ళు అసలు నిద్రపోడం లేదు. ఆఫీస్ నుంచి పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్లి జానకి గురించి ఏమన్నా సమాచారం తెలిసిందేమో అని తెలుసుకుని, నిరాశగా, ఆలస్యంగా ఇంటికి వస్తాడు.. ఏదో తినాలి కాబట్టి నాలుగు మెతుకులు కతికి అలా సోఫాలో నిర్వేదంగా కూర్చుని ఆలోచిస్తూ, మధ్య, మధ్య కంట తడి పెడుతూ ఉంటాడు.

ఆలస్యంగా నిద్ర లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని వచ్చి సోఫాలో కూర్చుని టివి ఆన్ చేసాడు.

లీలమ్మ కాఫీ కప్పుతో వచ్చింది. ఆవిడ వెనకాలే ఆదినారాయణ కూడా వచ్చి అల్లుడి పక్కన కూర్చున్నాడు. ఆవిడ ఇద్దరికీ కాఫీ ఇచ్చింది.

భాస్కర్ తను ఏ చానెల్ కి ప్రకటన ఇచ్చాడో ఆ చానెల్స్ తిప్పుతూ కూర్చున్నాడు. ఒక దగ్గర సినిమా ప్రమోషన్ కార్యక్రమం, ఒక దగ్గర పనికిరాని చర్చా కార్యక్రమం.. విసుగ్గా మరో చానెల్ తిప్పాడు. టి వి వార్తలు మొదలయాయి. కొంతసేపు రాజకీయాలు, ఇతర వార్తలు అయాక న్యూస్ రీడర్ సంగారెడ్డి లో జరిగిన ఒక విచిత్రం అంటూ ఏదో చెప్పసాగింది. ముగ్గురూ శ్రద్ధగా వినసాగారు.

సంగారెడ్డిలో వెలసిన శిరిడి సాయిబాబా. సంగారెడ్డి ప్రాంతంలో మహేంద్ర యోగి రూపంలో షిరిడి సాయి బాబా వెలిసాడని, భక్తులపాలిట కల్పవృక్షమై అలరిస్తున్నాడని తెలిసింది. సంతానం లేని వాళ్ళకి సంతానం, ఉద్యోగాలు లేనివారికి ఉద్యోగాలు ఇలా అనేక సమస్యలతో తనని దర్శించుకున్న వాళ్ళని కటాక్షిస్తు భక్తులను అలరిస్తున్నాడని చెప్పుకోడం కాక వందల సంఖ్యలో ప్రజలు బాబాని దర్శించుకుంటున్నారు.

బాబా వెలిసిన ప్రదేశం, తండోపతండాలుగా ఆయన్ని దర్శించుకోడానికి వెళ్తున్న ప్రజలను చూపిస్తున్నారు. లీలమ్మ భక్తిగా రెండు చేతులూ జోడించి కనిపించి, కనిపించకుండా కనిపిస్తున్న ఆ బాబాకి దణ్ణం పెట్టుకుని అంది "బాబాగారు కనిపించే దైవం ... ఒక్కసారి మనమూ దర్శించుకుందాం బాబు.. ఇలాంటి వాళ్ళు ప్రశ్నలకి జవాబులు చెప్తారు మన జానకి గురించి అడిగితె అయన చెప్తారు".

భాస్కర్ ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు " ఇవన్నీ మీరు నమ్ముతున్నారా..? ఇలాంటి వాళ్ళు ఈ మధ్య చాలా మంది వెలుస్తున్నారు.. ఆస్తులు సంపాదించుకుని పారిపోతున్నారు. వాళ్ళేం దేవుళ్ళా అత్తయ్యగారు?" అన్నాడు.

"ఊరుకో లీలా చాదస్తం నువ్వునూ.... ఆయన నిజం బాబా అయితే అక్కడే ఎందుకు వెలుస్తాడు.. అయినా నిజంగా షిరిడి బాబా నీ ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పేవాడే అయితే అదిగో నువ్వు ఆ ఫోటో దగ్గర నిలబడి మా జానకి ఎక్కడుంది అని అడిగినా చెప్తాడు.." అన్నాడు ఆదినారాయణ గోడకున్న బాబా ఫోటో చూపిస్తూ.

"అబద్దం అయితే అంతమంది జనం ఎందుకు వెళ్తారు. చూడండి ఎంతమందో.. అదిగో బాబాగారు" .. టివిలో కనిపిస్తున్న బాబా అనబడే వ్యక్తి కనిపించడంతో ఉద్వేగంగా అరిచింది.. అచ్చు షిరిడి సాయి లాగే ఉన్నారు.. ఆ కాషాయ వస్త్రాలు, ఆ తెల్ల గడ్డం, ఆ ఆకుపచ్చ తలపాగా.. ప్రశాంతమైన చిరునవ్వు రెండు చేతులూ జోడించింది.

"కాషాయ వస్త్రాలు వేసుకున్న వాళ్ళంతా యోగులు, బాబాలు అవుతారా లీలా ...?" ఆదినారాయణ కొట్టిపారేశాడు.

ఆవిడ భర్త వైపు చిరాగ్గా చూసి భాస్కర్ తో అంది "ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో ఎవరు చెప్పగలరు? నా మాట విని ఒకసారి వెళ్లి వద్దాం బాబు.."

భాస్కర్ ఏదో చెప్పేలోగా శారద, ఆమె భర్త జనార్ధన్ వచ్చారు.

"రామ్మా శారద మంచి సమయానికి వచ్చావు" అంటూ ఆహ్వానించింది లీల.

శారద వచ్చి లీలమ్మ పక్కన కూర్చుంది, జనార్ధన్ భాస్కర్ పక్కన కూర్చున్నాడు.

"టివి లో చెప్పారా నిన్న మనం ఇచ్చి వచ్చాం కదా" అడిగాడు జనార్ధన్.

"అదే చూస్తున్నా ... నాకు ఇంకా కనిపించలేదు" అన్నాడు భాస్కర్.

అప్పుడే స్క్రోలింగ్లో కనిపించింది. జానకి అనే పేరుగల యాభై ఏళ్ల మహిళ మూడు రోజుల క్రితం మార్కెట్ కి వెళ్లి ఇంటికి తిరిగి రాలేదు. ఆమె ఎక్కడికి వెళ్లిందో తెలియక భర్త, పిల్లలు, బంధువులు ఆందోళనతో కన్నీరు మున్నీరు అవుతున్నారు. ఆచూకి తెలిసినవారు సంప్రదించవలసిన చిరునామా... భాస్కర్ పేరు, ఫోన్ నెంబర్ , అడ్రస్ ఇచ్చారు

"అదేంటి స్క్రోలింగ్లో ఇచ్చారు.. ఫోటోతో సహా సపరేట్ గా వేస్తారనుకున్నా" అన్నాడు జనార్ధన్.

భాస్కర్ ఒక్క క్షణం ఉద్వేగంతో వణికిపోయాడు. జానకి గురించి ఇలా ప్రకటన ఇప్పించాల్సి వస్తుందని ఎన్నడన్నా ఊహించాడా. కళ్ళల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి.

ఆదినారాయణ అన్నాడు " అదంతా ఒకప్పుడు దూరదర్శన్ లో అలా ఇచ్చేవారు. ఇప్పుడు ప్రధాన వార్తలు తప్ప అన్నీ స్క్రోలింగ్ లోనే.. "

శారద అంది "ఈ ప్రైవేటు చానెల్స్ కి ఏదన్నా సెన్సేషనల్ న్యూస్ ఉంటే తప్ప ప్రాధాన్యత ఇవ్వరు."

"పోలీసులే తెలుసుకోలేకపోయారు ఈ ప్రకటన ద్వారా ఒరిగేదేముంది లేమ్మా. అదిగో ఇంతకుముందే చెప్పారు టివి లో. సంగారెడ్డిలో షిరిడి సాయి బాబాగారు స్వయంగా వెలిసారుట. ఓసారి వారిని దర్శించుకుందాం అంటే వాళ్ళు వినడంలేదు.. కనీసం నువ్వన్నా చెప్పు శారదా" అంది లీల.

"షిరిడి బాబా వెలవడం ఏంటి పిన్నిగారు? "

"అవునమ్మా ఇప్పుడే చూపించారు. జనం ప్రవాహంలా వెళ్తున్నారు."

"అదేమో కానీ నిజామాబాద్ కి కొంచెం దూరంలో ఎక్కడో భవాని ఆలయం దగ్గర విద్యానంద స్వామి అని వచ్చారుట.. ఆయన అమ్మవారి ఉపాసకులుట. ఆయన చాల పవర్ఫుల్ మాన్ అని, దివ్య శక్తులున్నాయని చెప్పుకుంటున్నారు. ఆయనకీ ఎలాంటి ప్రచారం లేదు.. ఏ సమస్య అయినా చిటికెలో పరిష్కరిస్తాట్ట. ఆయన దగ్గరకు వెళ్దామా?" అంది శారద.

భాస్కర్ శారద మొహం లోకి అదోలా చూసాడు.

జనార్ధన్ కూడా అన్నాడు అవును ..." మా కజిన్ అక్కడే ఉంటాడు. వాడికేదో ప్రమోషన్ విషయంలో ఏదో ప్రాబ్లం వస్తే వెళ్ళాడు. వాడికి ప్రమోషన్ వచ్చిందిట. అలా చాలా మందికి చాలా జరిగాయిట. పైగా ఆయన అసలు అవసరం అయితే తప్ప పూజలవి చెప్పట్ట. డబ్బులు కూడా తీసుకోడని విన్నాను. "

భాస్కర్ అతని మాటలు విని ఆలోచిస్తున్నట్టు మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

ఆదినారాయణ కూడా జనార్ధన్ మాటలు విని "అవును నేను కూడా విన్నాను విద్యానంద స్వామి గురించి.. ఆయన చాలా ఊళ్లు తిరుగుతూ ఇక్కడికి వచ్చాడని చెప్పారు" అన్నాడు.

లీలమ్మ ఆత్రంగా అంది " అయితే ఆయన దగ్గరకు వెళ్దాం పదండి."

"మనిద్దరం వెళ్దాం పిన్నిగారు. వాళ్ళెందుకు" అంది శారద.

"అయితే నేను రెడీ అయి వస్తాను. నా వంట కూడా అయిపొయింది. పిల్లలు వచ్చే టైం కి తిరిగి వస్తాముగా."

"రాలేము.. మనం వెళ్ళడానికి మూడు గంటలు పడుతుంది. అయినా ఇప్పుడు వెళ్ళినా లాభం లేదు. ఉదయమే వెళ్లిపోవాలి. ముందు ఆయన శిష్యులకి ఫోన్ చేసి అపాయింట్మెంట్ తీసుకోవాలి. " అంది శారద.

"అదేదో తీసుకోమ్మా" వేడుకుంటున్నట్టుగా అంది.

"అలాగే.. వాసవి అపార్ట్మెంట్స్ లో నా ఫ్రెండ్ ఉంది. తను కూడా వెళ్లిందనుకుంటా తనని అడిగి ఫోన్ నెంబర్ తీసుకుంటా." అంది శారద.

"త్వరగా తీసుకో కనీసం రేపన్నా వెళ్ళేలా చూడు" అంది లీలమ్మ.

ఆవిడ అన్నట్టే తన ఫ్రెండ్ దగ్గర ఫోన్ నెంబర్ తీసుకుని విద్యనందస్వామి పర్సనల్ సెక్రెటరీ కి ఫోన్ చేసింది శారద.

ఉదయం శివాభిషేకం, చండి హోమం ప్రతిరోజూ ఉంటాయని అవి అయాక భక్తుల సమస్యలు స్వామివారు వింటారని చెప్పారు.

మరునాడు వెళ్ళడానికి నిశ్చయించుకున్నారు. వద్దని వారించినా వినరు అని తెలిసిన భాస్కర్ మౌనంగా ఉండిపోయాడు. కాకపోతే మావగారు కూడా బయలుదేరడంతో డ్రైవర్ ని పెట్టుకుని కారులో వెళ్ళమన్నాడు.

జానకికి దూరం నుంచి ఆశ్రమం చూపించి మహాలక్ష్మి, విశాలాక్ష్మివెళ్ళిపోయారు.

జానకికి ఎలా లోపలికి వెళ్ళాలో అర్థం కాలేదు. కొంచెం దూరంగా ఉండి ఆశ్రమం వైపే దృష్టి నిలిపి నిలబడింది.

అంతటా ప్రశాంతంగా ఉంది. గేటు కొంచెం తెరిచి ఉంది. ఒకళ్ళిద్దరు శిష్యులు అటు, ఇటూ తిరుగుతున్నారు. గేటు లోపల ఆవరణ మొత్తం పూల మొక్కలతో రమణీయంగా ఉంది.

జానకికి నీరసంగా ఉంది. ఆకలేస్తోంది. దుఃఖం కూడా వస్తోంది. మూడు రోజులైంది పిల్లలని, ఆయనని చూసి వాళ్ళు ఎంత కంగారు పడుతున్నారో ఏంటో.. పిల్లలు ఏడుస్తుంటారు. ముఖ్యంగా చరిత.. అది తను క్షణం కనిపించకపోతే విల, విలాడుతుంది. అలాంటిది మూడు రోజులైంది తను ఇల్లు వదిలి వచ్చి. వచ్చే ముందు ఆయన ఫోన్ నెంబర్ ఒక కాగితం మీద రాసుకుని రావాలన్న జ్ఞానం లేకపోయింది.

ఎంత తెలివి తక్కువ పని చేసింది!

ఉమాదేవిని నమ్మి తన సమస్యకు పరిష్కారం లభిస్తుందని ఆశతో ఆయనకి చెప్పకుండా బయటికి వచ్చింది. ఎప్పుడన్నా ఇలా జరిగిందా? అయినా తనకి దయ్యం పట్టిందా ఉమాదేవి ఏదో చెబితే ఎవరితో ఆ విషయం చర్చించకుండా ఎందుకు నమ్మింది? కనీసం శారదకన్నా చెప్పాల్సింది కదా!

జానకికి తల పగిలిపోతున్నట్టు అనిపించింది. లోపలికి వెళ్ళాలా వద్దా అని సందేహంతో గేటు బయటే ఆగిపోయింది.

అప్పటికే పూజ అయిపోయినట్టుంది. లోపల భక్తులెవరూ లేరు. ఇప్పుడు తను వెళ్ళినా స్వామి దర్శనం లభించదు.

మళ్ళీ రేపు ఉదయం రావాలో, సాయంత్రం దర్శనం ఇస్తారో..

జానకి దృష్టి గేటు వైపు వస్తున్న శిష్యుడి వైపు మళ్ళింది. అతను గేటు మూసి గడియ వేస్తున్నాడు. జానకి వేగంగా వెళ్ళి "బాబూ" అని పిలిచింది.

అతను ప్రశ్నార్థకంగా చూసాడు..

"స్వామి దర్శనం లభిస్తుందా?" ఆశగా అడిగింది.

అతను తల అడ్డంగా ఊపి "రేపు ఉదయం ఎనిమిది గంటలకి రండి" అని క్లుప్తంగా చెప్పి గేటు వేసేసి, మరో మాటకి అవకాశం లేకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

జానకి ఉసూరుమంటూ వెనక్కి తిరిగింది.

ఎక్కడికి వెళ్ళాలో అర్థం కాలేదు. నిన్న సాయంత్రం ఉమాదేవి తనని ఆ బాబా గారి దగ్గర వదిలి వెళ్ళిన దగ్గరనుంచి పిచ్చి దానిలా తిరుగుతోంది. ఇప్పుడు ఎక్కడ తల దాచుకోవాలి? ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలి.. అక్కడ, పిల్లలు, ఆయన ఎంత ఖంగారు పడుతున్నారో.. ఎంత ఏడుస్తున్నారో.. కానీ తన పర్స్ పోయింది. చేతిలో చిల్లి గవ్వ లేదు. ఎలా పోయిందో, ఏం జరిగిందో కూడా అర్థం కావడం లేదు.

జానకి నెమ్మదిగా నడుస్తూ వచ్చిన దారినే వెనక్కి నడిచింది. దారి గుర్తు పెట్టుకుని అమ్మవారి గుడికి వెళ్ళింది. గుడికి గేటు, తలుపులు లేవు మొండి గోడలు.. లోపలికి నడిచి వేపచెట్టు గట్టు మీద కూర్చుంది. ఆవిడకి తన మనస్థితి.. ఇప్పటి దుస్థితి తలచుకుంటే ఏడుపు వస్తోంది. ఎందుకు తను అలా ఉమాదేవిని నమ్మి బయటకు వచ్చింది అన్ని విషయాలు గిర్రున మస్తిష్కంలో తిరిగాయి.

తనలో వచ్చిన అనేక మానసిక మార్పులు తనకే వింతగా అనిపిస్తోంది. ఎంత తనని తాను కంట్రోల్ లో ఉంచుకోవాలన్నా ఏవేవో ఆలోచనలు మెదడులో కందిరీగల్లా తిరుగుతూ కుడుతున్నాయి. తను మునుపటి జానకి కాదు..

ఇదివరకు ఎంతో శాంతంగా, చిరునవ్వుతో ఉండే జానకికి ఈ మధ్య ఒక వ్యాధి పట్టుకుంది.. ఆ వ్యాధి పేరు భయం. భయం ... అనుక్షణం భయం.. దాదాపు ఏడాది నుంచి ఎందుకో తెలియని భయం..ఆ భయం అంతా చరిత విషయంలోనే.. చరిత బయటికి వెళ్తే భయం.. చరిత పక్కింటికి వెళ్తే భయం.. కాలేజ్ నుంచి అరగంట ఆలస్యంగా వస్తే భయం. అన్నిటికన్నా అసహ్యకరమైన విషయం చరిత అన్నగారితో మాట్లాడినా, తండ్రితో మాట్లాడినా వాళ్లతో చనువుగా పక్కన కూర్చున్నా భరించలేకపోతోంది.

అయిన దానికి, కానీ దానికి పిల్లలిద్దరిని కసురుకుంటోంది. భర్తతో అనవసరంగా దెబ్బలాడుతోంది.

జానకికి రెండు నెలల నుంచీ మరీ చికాకు ఎక్కువ అవుతోంది.

పదిహేను రోజుల క్రితం చరితను అన్యాయంగా తిట్టింది..

చాలా రోజుల నుంచి అందరిని అనవసరంగా కసురుకుంటున్నా ఆరోజు తనకి ఏమైందో.. ఏ దయ్యం ఆవహించిందో రాక్షసిలా ప్రవర్తించింది.. చరిత హరి పక్క, పక్కన కూర్చుని చదువుతుంటూ ఎందుకో దెబ్బలాడుకున్నారు. చరిత హరి మీద పడి వీపు మీద కొడుతూ ... ఛీట్ చేసావు అన్నా" అని అల్లరి చేస్తుంటే తను ఆవేశంతో ఒళ్ళు మర్చిపోయి అరిచింది.

"ఎందుకే అలా వాడి మీద, మీద కూర్చుంటావు. ఎడంగా కూర్చోలేవు" అని అరిచింది.

ఆవిడ అలా అరిచేసరికి అన్నా చెల్లెళ్ళు ఇద్దరూ బిత్తరపోయారు. అప్పటిదాకా వాళ్ళ అల్లరితో గోల, గోలగా ఉన్న ఇల్లు అకస్మాత్తుగా నిశ్శబ్ద గా మారిపోయింది.

"అదేంటమ్మా అన్నయ్యేగా తప్పేంటి" అంటూ తన వైపు విచిత్రంగా చూస్తూ అంది చరిత.

ఆ పిల్లకి ఏం సమాధానం చెప్పాలో తెలియక గట్టిగా "అయితే!" అని అరిచి "పో నీ గదిలో చదువుకో" అంటూ తిట్టింది.

అప్పుడే ఇంటికి వచ్చిన భాస్కర్ బిక్క మొహాలతో ఉన్న పిల్లలని, చరిత కళ్ళల్లో నీళ్ళని చూసి "ఏమైంది" అని అడిగాడు.

చరిత జరిగింది చెప్పబోయే లోపలే జానకి " నోరు మూసుకుని లోపలికి వెళ్తావా లేదా" అని మళ్ళీ అరిచింది.

భాస్కర్, పిల్లలు ఆవిడ అరుపుకి మ్రాన్పడిపోయారు.

"ఏమైంది జానకీ?" అని అడుగుతున్న భాస్కర్ తో " ఏం అవలేదు.. నేనింకా బతికే ఉన్నా.. వెళ్లి కాళ్ళు చేతులు కడుక్కు రండి కాఫీ ఇస్తాను" అంటూ వంట గదిలోకి వెళ్ళబోతూ హరి వైపు చూసి "నువ్వేంటిరా? దిక్కులు చూస్తున్నావు చదువుకో" అని అరిచి లోపలికి వెళ్ళింది.

అప్పటివరకు ఆవిడ చరిత మీద అలా ఎందుకు అరుస్తోందో అర్థం కాక బిత్తరపోయి చూస్తున్నా హరి తల్లి తనని కూడా అరిచేసరికి తండ్రి వైపు చూసి లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు మౌనంగా.

భాస్కర్ జానకి ఇచ్చిన కాఫీ కప్పు అందుకుని "అదేంటి జానకీ అన్నా, చెల్లెళ్ళు సరదాగా ఉంటే అరుస్తున్నావెందుకు అదేం తప్పు చేసింది" అన్నాడు.

"మీకేం తెలియదు ఊరుకోండి..ఒక వయసు వచ్చాక ఆడపిల్ల కుదురుగా ఉండడం నేర్చుకోవాలి. అన్నా అయినా, నాన్న అయినా చిన్న పిల్లలా అలా మీద, మీద పడి మాట్లాడడం ఎందుకు?" అని భర్తని కసిరింది.

"ఆర్ యూ మాడ్?" కోపంగా అన్నాడు భాస్కర్. భార్య అలా అన్నాచెల్లెళ్ళ మధ్య రిస్ట్రిక్షన్స్ పెట్టడం నచ్చలేదు..

"అవును నేను పిచ్చి దాన్నే సరేనా " ఉద్రేకంగా అని అక్కడినుంచి బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళిపోయి నిశ్శబ్దంగా ఏడవసాగింది.

ఆమె వెనకే వచ్చిన భాస్కర్ ఆ ఏడుపు చూసి చికాకు పడ్డాడు..” మొగుడుని కొట్టి మొరపెట్టుకున్నట్టు ఉంది నీ వాలకం. అకారణంగా పిల్లల్ని తిట్టి నువ్వేడుస్తావేం” అన్నాడు సీరియస్ గా.

అంతే కాదు చరిత కాలేజ్ నుంచి పదినిమిషాలు ఆలస్యంగా వస్తే రాక్షసిలా మీద పడి కరిచిననంత పని చేస్తోంది.

“నేనెక్కడికి వెళ్తాను.. కాలేజ్ నుంచి నేరుగా ఇంటికే వస్తున్నా పది నిమిషాలు ఆలస్యం అయితే ఇంత గోల చేస్తావేంటమ్మా ఇదివరకు లేదు.. ఈ మధ్య నన్ను అయిన దానికి, కానీ దానికి తిడుతున్నావు. నీకు నేను ఇంట్లో ఉండడం ఇష్టం లేకపోతె చెప్పు హాస్టల్లో ఉంటాను” అని ఏడుస్తూ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

అర్ధరాత్రిళ్లు చరిత ఒక్కతే పడుకుందని హటాత్తుగా భర్త పక్కనుంచి లేచి చరిత దగ్గరికు వెళ్లి అలా మంచం మీద ఓ పక్కకి ఒరిగి పడుకోడం మొదలు పెట్టింది.

తెల్లవారి లేచి “అదేంటమ్మా నువ్వెప్పుడు వచ్చావు నాదగ్గరకు?” అని ఆశ్చర్యంగా చరిత అడిగితే ఏం చెప్పాలో తెలియక తల వంచుకుని “ఇప్పుడే వచ్చాలే..” అంటూ అక్కడినుంచి వచ్చేస్తోంది.

ఇదంతా భరించలేని చరిత భాస్కర్ కి చెప్పింది “నేను హాస్టల్లో చేరతాను నాన్నా.. అమ్మకి నేనంటే పడడం లేదు ఈ మధ్య. “

“ ఛ అదేం లేదు అమ్మకి ఆరోగ్యం బాగాలేదనుకుంటా. బలానికి టానిక్ తెస్తాను. ఒక్కతే ఇంట్లో పని చేసుకోడంతో నీరసం వచ్చి , ఆ నీరసం వల్ల కోపం వస్తోంది .. నేను మాట్లాడతాలే” అని చరితను ఓదార్చి ఆ రాత్రి జానకిని అడిగాడు.

“నీకేమైంది ఈ మధ్య? ఆరోగ్యం బాగాలేకపోతే చెప్పచ్చుగా రేపు డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్దామా?”

“నా ఆరోగ్యానికేం నిక్షేపంగా ఉంది.. ఊరికే అడిగింది అడిగి విసిగించకండి” అని విసుక్కుందే కాని తనలో కలుగుతున్న అనవసర భయాల గురించి మానసిక ఆందోళన గురించి, చెప్పలేకపోయింది. చెబితే ఏమంటాడో ఆమెకి తెలుసు. చెంప పగల కొట్టి మెంటల్ హాస్పిటల్ కి తీసికెళ్తా పద అంటాడు.. లేదంటే ... లేదంటే.. జానకి నిలువెల్లా వణికిపోయింది.

దేవుడా నాకేమవుతోంది.. ఎందుకిలాంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయి.. ఆ రాత్రంతా నిద్రలేకుండా ఆలోచిస్తూనే ఉండిపోయింది.

ఆరోజు ఉదయం నుంచి ఎందుకో తెలియని దుఃఖం. పిల్లలు ఆయన బయటికి వెళ్ళిపోయాక టివి పెట్టుకుని చూస్తూ కూర్చుంది. ఏవో సీరియల్స్ నచ్చలేదు. సినిమాలు మంచివి లేవు. ఏదో ఛానల్ తిప్పింది.

అప్పుడే వచ్చింది ఉమాదేవి. ఇంతకు ముందు అద్దెకి ఉండి వచ్చిన ఇంటి దగ్గరే ఉండేది. ఇప్పుడు శారదతో వెళ్లినట్టు ఆ రోజుల్లో ఉమాదేవి, జానకి కలిసి సినిమాలకి వెళ్తుండేవారు. కొంతకాలం అయాక ఆమె స్వభావం, పద్ధతులు నచ్చక ఆమెతో స్నేహం మానేసింది. తరవాత ఇల్లు కొనుక్కుని ఇప్పుడున్న దగ్గరకి షిఫ్ట్ అయారు. గృహప్రవేశానికి అందరితో పాటు ఉమాదేవిని కూడా పిలిచింది. ఆ అడ్రస్ గుర్తు పెట్టుకుని ఇటు వైపు వచ్చినపుడల్లా వస్తూ ఉంటుంది. ఆమె రావడం జానక్కి అసలు నచ్చలేదు.. అందులోను తను ఈ మూడ్ లో ఉండగా రావడం అసలు నచ్చలేదు. అయిష్టంగా పలకరించి కుశల ప్రశ్నలు అయాక ఇద్దరూ కూర్చుని టివి ఆన్ చేసింది. అప్పుడు చెప్తోంది న్యూస్ రీడర్ ఆ వార్త.

జానకి గభాల్న టివి ఆఫ్ చేస్తుంటే ఉమాదేవి “ ఆగు .. అయ్యయ్యో .. ఈ సంఘటన మా ఇంటి దగ్గరే జరిగింది.. ఆపకు ఆన్ చేయి జానకీ” అంటూ రిమోట్ లాక్కుని వార్తలు శ్రద్ధగా వినసాగింది.

జానకి నిలువెల్లా వణికిపోతూ అక్కడినుంచి లేచి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

"వార్త అయాక టివి ఆఫ్ చేసి వచ్చి అదేంటి అలా వచ్చేశావు. చాలా ఘోరం తెలుసా? ఏంటో అసలు సమాజం ఎటు పోతోందో తెలియడం లేదు. ఇవన్నీ ప్రస్తుతం జరుగుతున్నవే. మా ఇంటి పక్క అమ్మాయే. పాపం ఏదో సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీలో పని చేస్తోంది. రాత్రి రెండు గంటలకి డ్యూటీ పూర్తి చేసుకుని ఆఫీస్ కాబ్ లో వస్తోంటే ఆ వెధవ కాబ్ డ్రైవర్ ..."

"ఉమా !" గట్టిగా అరిచింది జానకి.

ఉమా నిశ్చేష్టురాలై చూసింది.

జానకి రెండు చెవులూ మూసుకుంటూ వద్దు.. "నాకు చెప్పద్దు.. ఇప్పటికే భయంతో పిచ్చెక్కి పోతోంది.." అంటూ వెక్కి, వెక్కి ఏడవసాగింది.

ఆ ఏడుపు చూసి కొంతసేపు అలా నోట మాట రానట్టు ఉండిపోయిన ఉమ సానుభూతిగా జానకి భుజం మీద చేయేసి " నాకు అర్ధమైంది జానకి. నువ్వు ఈ వార్తలు విని మనసు చెదిరి ఉన్నావు. నీకు ముందు కౌన్సిలింగ్ కావాలి. నాతో రా.. నిన్ను ఒక దగ్గరకి తీసుకు వెళ్తాను. సాయంత్రానికి వచ్చేయచ్చు. ఇలాగే ఉంటే పిచ్చి దానివి అవుతావు. నువ్వు సుఖంగా ఉండవు. నీ వాళ్ళని సుఖంగా ఉండనివ్వవు" అని బలవంతంగా బయటకి తీసుకు వచ్చింది.

ముందు ఉమా ఇంటికి వెళ్లి ఆయనెవరో స్వామీజీ ఫోన్ నెంబర్ అడ్రస్ తీసుకుని "ఇక్కడే దగ్గరే ముప్పై కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్నాట్ట .. జూబిలీ బస్ స్టేషన్ నుంచి బస్ లు ఉన్నాయి వెళ్దాం పద" అంటూ ఆటో మాట్లాడి బస్ స్టాండ్ కి తీసుకు వచ్చింది.

అక్కడి నుంచి నిజామాబాద్ వెళ్ళే దారిలో చిన్న గ్రామంలో బస్ దిగి స్వామీజీ ఆశ్రమం వెతుక్కుంటూ వెళ్లేసరికి రాత్రి అయింది.

ఎలాగో ఆశ్రమం చేరారు. స్వామీజీ దర్శనం కాకపోయినా అక్కడ ఉన్న ఇద్దరు స్త్రీలు వీళ్ళని ఆదరించి "ఇప్పుడు స్వామి ధ్యానంలో ఉంటారు.. రేపు ఉదయం దర్శనం ఇస్తారు" అని, ఆ రాత్రి అక్కడే ఉండమని చెప్పారు.

"ఇంట్లో చెప్పకుండా వచ్చాం ఉండలేము" అని ఎంత చెప్పినా "ఇంత దూరం వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకోకుండా ఎలా వెళ్తాం జానకి, ఉండిపోదాం. ఫోన్ చేద్దాం మీ వాళ్ళకి అంది. ఫోన్ నెంబర్ లేదు అనేసరికి అయ్యో నా దగ్గర కూడా లేదు మీ వారి నెంబర్ ఎలా?" అంది.

వెంటనే నేను మా వారికి ఫోన్ చేసి చెప్తా మీ ఇంటికి వెళ్లి మీ వారికి కూడా చెప్పమని అంది.

అక్కడ ఉన్న స్త్రీలు కూడా "ఫర్వాలేదమ్మా ఉదయం ఎనిమిది కల్లా దర్శనం చేసుకుని వెళ్లిపోదురురుగాని. మళ్ళీ, మళ్ళీ రాలేరు కదా..స్వామిని కలుసుకోడం అదృష్టం. వదులుకోకు ఈ అవకాశం " అని నచ్చచెప్పి అక్కడే ఉంచేశారు.

కానీ, భర్త, పిల్లల మీద దిగులుతో, ఆందోళనతో రాత్రంతా నిద్ర పట్టలేదు. తెల్లవారుతుండగా నిద్ర పట్టింది. మెలకువ వచ్చేసరికి పది అయింది. బ్రష్ చేసుకోడానికి ఏమి లేవు. బట్టలు లేవు. అసలేంటి ఇలా ఉండిపోయాను. నాకేం జరుగుతోంది. ఉమాదేవి ఎక్కడ? అయోమయంగా అటూ, ఇటూ దిక్కులు చూస్తుంటే "మీతో వచ్చినావిడకి వాళ్ళ ఆయనకీ ఆరోగ్యం బాగాలేదని ఫోన్ వచ్చిందిట.. వెళ్ళిపోయింది.. మీరు స్నానం చేసి రండి స్వామిని దర్శించుకుందురు గాని" అని చెప్పింది ఒకావిడ.

"వెళ్లిపోయిందా?" ఆశ్చర్యంగా చూసింది జానకి. తనని ఒక్కదాన్ని వదిలిపెట్టి వెళ్లిపోయిందా. ఏనాడూ వంటరిగా ఇల్లు కదలని తనని ఇదేదో ఊర్లో వదిలి పెట్టి ఉమాదేవి వెళ్లిపోయిందా. ఎందుకిలా మోసం చేసింది! జానక్కి ఓ పక్క కోపం, మరో పక్క దుఃఖం ముంచేస్తుంటే బొమ్మలా వెళ్లి స్నానం చేసి అవే బట్టలు వేసుకుంది.

ఎనిమిది గంటలకి స్వామి దర్శనం అయింది. " ఏంటమ్మా నీ సమస్య?" అని అడిగాడు. గడ్డం, జుట్టు బాగా పెరిగిపోయి ఉన్నాయి. కళ్ళు ఎర్రగా చింత నిప్పుల్లా ఉన్నాయి. ఆయన్ని చూడగానే భయం వేసింది. తన సమస్య ఏంటో, ఏం చెప్పాలో అర్ధం కాలేదు. ఉమాదేవి ఏదో

కౌన్సిలింగ్ అంటూ తీసుకొచ్చింది. ఎందుకు కౌన్సిలింగ్? తన సమస్య ఏంటి? ఏమి తెలియడంలేదు. అసలు బ్రెయిన్ ఫ్రీజ్ అయినట్టుగా ఉంది ఆవిడకి.

"చెప్పు ఏంటి నీ సమస్య.. భర్త కష్టాలు పెడుతున్నాడా. అమ్మాయి పెళ్లి కావడంలేదా?"

గబ,గబా తల అడ్డంగా ఊపి " కాదు స్వామీ ఎందుకో తెలియని భయం కలుగుతోంది. ఆ భయం గురించి ఎవరికైనా చెప్పాలన్నా భయంగానే ఉంది" అంది.

ఆయన అదోలా నవ్వాడు. "భయం. ఆదనమాట సంగతి. మంచిది నువ్వు రెండు రోజులు ఇక్కడే ఉండు నీ భయం పోగొడతాను. రాజమ్మా" అని పిలిచాడు.

రాజమ్మ వచ్చింది. "ఈమెని నీ గదిలో ఉంచుకో. ఆమె భయం ఏంటో తెలుసుకో అని చెప్పి జానకి వైపు చూసి వెళ్ళు ఆమెతో ఉండు" అన్నాడు.

జానకి అయోమయంగా చూస్తూ ఆ రాజమ్మతో వెళ్ళింది. ఆమె తన గదికి తీసుకు వెళ్లి "టిఫిన్ తిన్నావా?" అంది..

మనిషి బాగా నల్లగా ఉంది. విపరీతమైన ఒళ్ళు. నల్లగా బాగా చిక్కగా ఉంగరాలు తిరిగిన జుట్టు. ఆమె నవ్వు చూస్తుంటే రోతగా ఉంది. తననే చూస్తున్న జానకిని హెచ్చరిస్తూ "టిఫిన్ తిను" అంటూ ప్లేటులో ఉప్మా తెచ్చింది.

ఆకలిగా ఉన్న జానకి గబుక్కున ప్లేట్ అందుకుని ఉప్మా తినేసింది.

"కూర్చో.. వస్తా" అంటూ రాజమ్మ గదిలోంచి బయటకు వెళ్ళింది.

జానకి కిటికిలోంచి బయటకి చూసింది. రాత్రి సరిగా గమనించలేదు. అది ఆశ్రమంలా లేదు. ఓ చిన్న పెంకుటిల్లు. చిన్న గేటు. నాలుగే అడుగులు నడిస్తే లోపలికి రావడానికి ద్వారం. చుట్టూ కాంపౌండ్ వాల్. ఎక్కడా ఒక్క పూల మొక్క కూడా లేదు. కనీసం తులసి మొక్క కూడా లేదు. రాజమ్మ కాక మరి ఇద్దరో ముగ్గురో స్త్రీలు ఉన్నారు. ఒక పదహారేళ్ళ కుర్రాడు ఉన్నాడు. ఎందుకో ఆ ఇల్లు, ఆ వాతావరణం, స్వామీజీ, రాజమ్మ ఎవరూ నచ్చలేదు జానక్కి. తనిక్కడ రెండు రోజులుండాలా. జరగనిపని. ఎలా ఉంటుంది. అవతల ఇంట్లో ఎంత గోల అవుతోందో. ఆయన తనకోసం పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇచ్చినా ఇస్తారు. వెళ్లిపోవాలి.. ఇక్కడినుంచి వెళ్లిపోవాలి. జానకి అస్థిమితంగా అటూ, ఇటూ తిరగసాగింది.

ఉమాదేవి తనని ఇక్కడికి ఎందుకు తీసుకు వచ్చింది? చెప్పా చేయకుండా ఎందుకు వెళ్ళిపోయింది?

వీళ్ళకి, ఉమా దేవికి ఏంటి సంబంధం? అనేక రకాల ప్రశ్నలతో జానకి తల పగిలిపోతున్నట్టు అనిపించింది. పిల్లలు, భర్త. వెళ్లిపోవాలి. తను ఏమైపోయిందో అని వాళ్ళు ఎంత కంగారు పడుతున్నారో ఏంటో. జగన్మాతా... నన్ను కాపాడు.. నేను తెలివి తక్కువగా ప్రవర్తించాను.. నా భర్తకి చెప్పకుండా మొదటిసారి ఇల్లు వదిలి వచ్చాను. నన్ను క్షేమంగా ఇల్లు చేర్చు తల్లి అమ్మవారిని వేడుకుంటూ అలాగే కూర్చుంది.

ఈ ఊరు పేరేంటో. ఇక్కడ నుంచి హైదరాబాద్ వెళ్ళడం ఎట్లాగో.. అసలంటూ బస్ స్టాండ్ కి వెళ్తే అన్ని తెలుస్తాయి. కానీ పర్స్ పోయింది.. డబ్బులు లేవు.. ఎలా ఇక్కడినుంచి బయటపడాలి.

జానకి ఆలోచిస్తూ ఉండగానే భోజనం టైం అయిందని భోజనం తెచ్చి పెట్టింది రాజమ్మ. ఆకుకూర పప్పు, వంకాయ కూర, అన్నం .. తినాలని అనిపించలేదు కానీ ఆకలితో కళ్ళు తెలిపోతున్నాయి. ఇంత తిని ఇక్కడినుంచి బయట పడితే ఎలాగో అలా బస్ స్టాండ్ కి వెళ్ళచ్చు. నడిచే ఓపిక వస్తుంది.. కొద్దిగా అన్నం కలుపుకుని నోట్లో పెట్టుకుంది.. రుచిగానే ఉంది.

జానకి భోజనం చేస్తుంటే అడిగింది రాజమ్మ. "నీ భర్త ఏం చేస్తుంటాడు.?"

చెప్పింది జానకి.

"ఎంతమంది పిల్లలు"

జానకి చెప్పింది.

"నీ వయసు?"

"యాభై ఒకటి పూర్తి అవుతుంది వచ్చే నెల."

"అంత వయసున్నట్టు లేవే. .. బాగానే ఉన్నావు.. పిట,పిటలాడుతూ ."

జానకి నోట్లో ముద్ద జారిపోయింది.. స్థాణువులా చూసింది.

"ఏంటి అట్లా చూస్తున్నావు? స్వామి నీ సమస్య తీరుస్తాడులే భయపడకు. రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి ధ్యానం చేసాక నిన్ను పిలుస్తాడు.. అప్పుడు నీ ప్రశ్నలు వింటాడు.."

ఆమె భాషలో ఏదో లోపం. ఎక్కడా సభ్యత, సంస్కారం లేని భాష.. నవ్వులో విషం..మనిషి బాగా మదమెక్కిన దానిలా ఉంది. జానక్కి అనుమానం వచ్చింది. భయంతో ఒళ్ళు జలదరించింది.

"తిను, తిను" అంటూ రాజమ్మ అక్కడి నుంచి లేచి వెళ్ళిపోయింది.

జానకికి ఇంక మెతుకు కూడా సయించలేదు. గభాల్న లేచి కంచం తీసి కిటికీలోంచి వంచి బయటికి మిగిలిన అన్నం వంపేసింది. గ్లాసులో నీళ్ళతో చేయి కడుక్కుని గదిలోంచి బయటికి వచ్చింది. ఒక చిన్న వరండా. వరసగా అటూ, ఇటూ రెండేసి గదులు, వరండా దాటి వెళ్తే నాలుగు మెట్లు.. దిగి నాలుగు అడుగులు నడిస్తే గేటు.

అందరూ లోపల అన్నాలు తింటున్నట్టున్నారు.

జానకి వేగంగా బయటికి నడిచింది. ఎవరూ ఊహించలేదు ఆమె వెళ్ళగలదని. అందుకే ఎవరూ చూడలేదు. జానకి ఆగకుండా రోడ్డు మీదకి వచ్చింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments